

JAKÝ BYL MINULÝ ROK V NAŠÍ FARNOSTI?

Na konci nedělní mše svaté, 5. ledna tohoto roku, jsme slyšeli zprávu o hospodaření naší farnosti v minulém roce a také zazněla stručná statistika o vykonaných liturgických funkcích. Rád bych zmíněné suché informace trochu oživil svým dojmem nad životem dolnočermenské farnosti v uplynulém roce 2002. To, co nyní sdílím, ale rozhodně není shrnutím všeho, co se v naší farnosti stalo, ani není komentářem života farnosti. Jedná se jen o jeden pohled na minulý rok.

V naší farnosti proběhlo několik významných akcí. Začátkem března to byla dobročinná akce „Misijní koláč“, při které se nejen vybrala velmi slušná suma peněz na potřeby misí, ale také to byla společná chvíle setkání nás farníků. Byla to prakticky první samostatná činnost nově ustanovené Pastorační rady a z mého pohledu velmi dobrá. – Z podnětu Otce biskupa Dominika jsme se nejen zúčastnili Diecézního eucharistického kongresu v Hradci Králové, ale také se zavedl pravidelný měsíční výstav Eucharistie o prvním pátku v měsíci. Je to konkrétní možnost, jak prohloubit svůj osobní vztah k eucharistickému Ježíši ve farním společenství. První svatě přijímání 18 dětí z naší farnosti bylo nejen důstojnou oslavou a znamením svátostného života ve farnosti, ale také odměnou sestře Ludmile za její trpělivou práci s dětmi.

Na Mariánské Hoře se podařilo, díky firmě pana Oldřicha Jiráska, provést generální opravu střechy poutního kostela. O zdaru této opravy svědčí pochvalné uznání mnohých příchozích návštěvníků. V září již tradičně proběhla na „Vrchách“ pouť. Pán Bůh nám dopřál nádherné počasí, šikovné organizátory, výborného kazatele Mons. Josefa Sochu z Hradce Králové a mnohé poutníky.

Jakýmsi vrcholem roku v naší farnosti bylo udílení svátosti biřmování, v neděli 10. listopadu, 27 mladým za účasti našeho diecézního Otce biskupa Dominika. Spontánní chování Otce biskupa během obřadu a působivá promluva si právem získala srdce všech zúčastněných. Také odpolední beseda s panem biskupem se pro mnohé přítomné posluchače stala, jak sami později řekli, silným zážitkem. Za dva týdny později měla naše farnost tu čest hostit mládež celého ústeckého vikariátu. Do Dolní Čermné se na své setkání sjelo okolo 120 mladých lidí, kteří se zúčastnili nejen celodenního programu v orlovně, ale vytvořili spolu také pěkné společenství. Jedinečná chvíle nastala, když mladí do čermenského kostela přinesli putovní kříž Svatého Otce Jana Pavla II., který věnoval mládeži při konání 1. světového setkání mládeže v roce 1983. Od té doby procestoval kříž mnoha státy, zeměmi, městy,...

Během uplynulého roku jsme prožili nejen radosti a slavné okamžiky, ale též bolestná loučení při jedenácti pohřbech v naší farnosti. Dovolte mi, abych za všechny vzpomenu alespoň na dva z nich – na Josefa Maříka z Verměřovic a pana Jana Hampla z Dolní Čermné. Josef byl známý svojí poctivou prací v Pohřební službě pana Souška a láskou ke své rodině. Již méně se asi mezi farníky vědělo, jak se Josef nezištně a nenápadně zapojoval do života farnosti. Od roku 2001 byl pravidelně na setkání farnosti, biblických hodinách, chodil na brigády... Mnoho nemluvil, ale jednal. Svojí trpělivostí a obětavostí mi byl velkým příkladem. Víím, že smrt Josefa je velkým tajemstvím Boží vůle. Musím však přiznat, že jak chybí Josef svým nejbližším v rodině, tak také schází celé naší farnosti. Pan Hampl byl pro mne pojmem. Dokázal dobře vést místní chrámový sbor. Vynikal svým humorem a celkovým optimismem. Po svém závažném onemocnění se dobrovolně vzdal funkce sbormistra a mně nastala nepříjemná práce v hledání vhodného nástupce. Po několika měsících jsem se rozhodl oslovit mladou varhanici z Bystřice, slečnu Jaroslavu Matějkovou. Velký kámen ze mne spadl, když slečna Jaruška nabídku vedení našeho sboru neodmítla a rovněž členové chrámového sboru ji mezi sebe pěkně přijali.

Rád bych nyní ještě upřímně poděkoval. Jmenovat budu, bohužel, opět jen některé dobrodince, protože nejsem schopen obsáhnout všechny ty dobré duše z naší farnosti. Doufám, že mi to prominou. Děkuji tedy panu kostelníkovi Josefu Marešovi za jeho obětavou službu, za jeho úsměv a vytvoření zázemí v sakristii. Stejně tak si vážím služby paní Růženy Maříkové a pana Oldřicha Rybky v kostele ve Verměřovicích a Antonína Pecháčka v poutním kostele na Mariánské hoře. Děkuji všem ministrantům. Mám z nich radost. Ve farním kostele si ministranti svědomitě plní od nového školního roku své týdenní služby, pravidelně přicházejí na ministrantské schůzky, jsou z nich správní kluci. Kéž by jim to vydrželo. Vděčně se skláním před službou našich varhaníků, úklidových skupin a obětavých žen, které zdobí kostely květinami. Díky za službu našich katechetek, které se starají o náboženské vzdělání našich dětí. V neposlední řadě patří mé uznání všem členům chrámového sboru a orchestru. Dobře víím o jejich pravidelných zkouškách a obětech. Upřímné díky posílám všem členům redakce Poutníka za jejich věrnost v náročné a někdy nevděčné práci.

Také v tomto roce se uskuteční pravidelné farní aktivity. Bude společné udílení svátosti nemocných, duchovní obnova v postní a adventní době, první svatě přijímání dětí, tradiční pouť na Mariánské hoře. V plánu je rovněž beseda s P. Martinem Holíkem z Radia Proglas a poutní zájezd do rakouského Maria Zell. Dá-li Pán, bude také letos pokračovat oprava poutního kostela na Mariánské Hoře, zhotovením nové vnější omítky kostela. Na podzim, v listopadu se budou konat volby do Pastorační rady naší farnosti.

Drazí bratři a sestry, nakonec vám všem děkuji za vaše finanční dary. Celková částka všech kostelních sbírek a peněžních darů vašich věřících činila víc než jeden milión korun. Pán Bůh zaplať také za to, co každý z vás podle svých možností pro farnost děláte. Není toho málo. Prosím vás vydržte ve svém úsilí i v tomto roce. A pokud jsem někoho z vás v minulém roce něčím zarmoutil, pak mi to pro Boží lásku, odpusťte.

Váš Otec Pavel

KOLEDOVÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM NA NÁMĚSTÍ

Již jedenácté koledování spojené s charitativní peněžní sbírkou se uskutečnilo pod rozsvíceným vánočním stromem na našem náměstí dva dny před Štědrým dnem, tedy v neděli 22. prosince 2002 v 16.30 hod. První proběhlo v roce 1992 spolu s poprvé postaveným vánočním stromem na náměstí v Dolní Čermné.

Program byl rozdělen na dva bloky. Scénku „Boj o lidskou duši“ zrežirovala paní A. Motlová s mladými a dětské hlásky ji proložily vánočními písněmi. Výkony mladých byly bez nadsázky velmi dobré, jako i samotné téma: boj ďábla s andělem o lidskou duši, v němž nemalou roli hrálo i svědomí člověka. Z rozhovoru s mnohými účastníky koledování vyplynulo, že zvolené téma i výkon mladých hodnotí velmi pozitivně. Druhý blok patřil dechové hudbě pana Pavla Vašíčka. Ta vždy ochotně hraje u vánočního stromu koledy. Letos počasí přálo. Byl mírný mráz a hudební nástroje nezamrzly, takže celý repertoár koled mohli hudebníci dohrát za doprovodu zpěvu mnohých přihlížejících (odhadem bylo kolem 250 lidí). Na závěr dostal každý účastník koledování od malých andělků (chyběla jim jen křídélka) papírového anděla s citátem „Hlídejte si svoji duši!“

Proč toto koledování děláme, je naprosto jasné. Jednak se snažíme navodit v předvánočním shonu vánoční náladu všem lidem dobré vůle, hlavní účel však tkví v charitativní peněžní sbírce. Tradičně jsou peníze děleny pro nadaci Likvidace lepry (LL), pomoc postiženým v Ústavu sv. Kláry v Hrabyni a pro Hospic sv. Anežky v Červeném Kostelci. I přes četné loňské finanční sbírky v kostele, i veřejné v obci, (vzpomeňme jen sbírek pro pomoc postiženým povodněmi), byla i tato sbírka při koledování našimi občany pochopena a velmi dobře podpořena. Bylo vybráno 4 170,- Kč a dodatečně mi byl předán velkorysý dar jedné dolnočermenské rodiny 5 000,- Kč, který předčí vykoledovanou výši. Takže **celkový výtěžek loňského prosincového koledování je 9 170,- Kč.**

K nadaci LL je potřeba uvést ještě jednu důležitou informaci. Od loňského roku má tato česká nadace v Indii svou vlastní leprostanici. Byla vybudována jen za peníze našich četných dárců. Zde obětaví lékaři z ČR za pomoci vyškoleného domorodého zdravotnického personálu léčí nemocné leprou.

A jak byla sbírka rozdělena? Dne 6. ledna 2003 bylo odesláno na konta:

Nadaci Likvidace lepry Praha	7 100,- Kč.
Charitě Ostrava pro ústav postižených sv. Kláry v Hrabyni	1 000,- Kč.
Hospici sv. Anežky v Červeném Kostelci	1 000,- Kč.
a vydání za poštovné složenek činilo	70,- Kč.

Ještě mi zbývá upřímně poděkovat všem, kteří mi pomáhali ochotně zajišťovat koledování a nauč koledy. A vám, milí spoluobčané, děkuji, že jste v mrazivém nedělním podvečeru rádi přišli a podpořili sbírku. Děkuji za vaši štědrost a citění s potřebnými. Upřímně „Pán Bůh vám odplat!“ za všechny postižené, nemocné, trpící a strádající, kterým naše peněžní sbírka pomůže.

Závěrem bych vás rád seznámil s výsledky koledování v jednotlivých letech:

pořadí	datum koledování	celkem Kč	z toho zasláno LL	počet vyléčených.
1.	20. - 23.12.1992	1 260,-	1 260,-	8,4 osob
2.	20. - 23.12.1993	3 310,-	1 500,-	10
3.	18. - 21.12.1994	2 050,-	1 500,-	10,-
4.	18. - 21.12.1995	1 100,-	900,-	6
5.	16. - 18.12.1996	2 500,-	1 500,-	10,-
6.	21. a 23.12.1997	7 500,-	5 800,-	38,7
7.	20.12.1998	9 358,-	7 358,-	49
8.	19.12.1999	8 801,-	6 801,-	45,3
9.	20.12.2000	8 040,-	6 040,-	40,3
10.	23.12.2001	8 030,-	6 030,-	40,2
11.	22.12.2002	9 170,-	7 100,-	47,3
celkem		61 119,-	45 789,-	305,3 osob

Je krásné a potěšitelné, že naše sbírky pomohly zachránit a vyléčit již 305 lidem život. Ještě jednou veliké díky vám!

V. Jansa

RODINNÝ INTERNET

Technika ubíhá kolem nás, nezávisle na tom, jestli jí rozumíme nebo ne, jestli o ní vůbec nevíme nebo alespoň tušíme. Často jsem si v povolání i v životě lámala hlavu, jak něco přiblížit dětem, něco, na co jejich rozumky nestačily. I můj rozum teď nestačí. Jsou věci na světě, které už zůstanou mimo mě. Tak je pro mne něčím zcela neznámým internet. Založila jsem si tedy svůj vlastní – zatím bez licence. Má výhodu, že je rodinného typu, i když svým rozsahem překračuje hranice. Jako účastnice stanice jsem si tam založila vás všechny. I když pořád ještě rezervuji jednu dosud neobsazenou a mám možnosti dalšího rozšíření. Princip vstupu je velmi jednoduchý. Pomysloun „myší“ v paměti „mailuji“ a vyhledávám v materiálech Almanachu a přivolávám si vás, jednoho po druhém, navazuji a řetězím – stopy, fakta, vzpomínky, události, svědectví, ale hlavně ohromné teplo vroucnosti a lásky.

NÁSTĚNNÉ KALENDÁŘE R. 2003 - POUTNÍ KOSTEL NA CHLUMKU V LUŽI

V současné době jsou ještě k dostání krásné velké nástěnné kalendáře na rok 2003 **Kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů na Chlumku v Luži**, které vydala Farnost Luže. Cena 1 kalendáře je 50,- Kč a je možné si ho zakoupit u pana Jana Hubálka, Dolní Čermná čp. 61.

SKAUTSKÝ TÁBOR OČIMA JEHO ÚČASTNÍKŮ

1.táborový den – 29.červen 2002.

Původně jsme chtěli vyjždět ve 13 hodin, ale vyjeli jsme už v 8. Když jsme přijeli, postavili jsme si stany. Pak jsme poklidili kuchyň a jídelnu. Lukáš nám sdělil, že se můžeme nastěhovat. Ještě před večeří jsme vztyčili stožár a pak se šli navečeřet. Potom jsme se domluvili o hlídkách, o táborové hře a o tom, kam budeme chodit na malou. Pak jsme si šli vyčistit zuby a spát. Než jsme usnuli, řehťali jsme se tomu, že Šmudla říkal Hastrmanoj různá slova a Hastrman je říkal krkáním.

Vojtěch Motl 10 let – Drobek

4.táborový den – 2.července 2002.

Zelená a modrá byly na výpravě v Žamberku a měl za úkol sbírat razítka. My jsme červená.

K obědu byla rýžová kaše. A naše družina šla s bratrem Krakenem na výpravu do Žamberka. Až jsme tam došli, tak jsme měli stejný úkol. Já a Kecal jsme měli 29 razítek. Ale škoda, byli jsme tam přes čas, tak že se nám strhly a měli jsem jich jenom 9. Pak jsem hrál další hru, že musíme sehnat razítka: farního úřadu, pohřební služby, pošty a vinných závodů. A pak jsme šli zpátky do tábora. V táboře se dělala sauna a Setonův hrnec. Jak jsme došli do tábora, tak jsem se převlíkl do sauny. Čas rychle utíkal. K večeří byl Setonův hrnec. Bylo to moc dobré.

Pak jsme se sešli v jídelně a bratr Kraken nám připravil hru. Hru jsme odehráli a zase se sešli v jídelně. Kraken nám četl o Josefu Egyptským. Já jsem u toho vyprávění usnul. Když jsem se probudil byl konec a šli jsme spát. A to je konec.

Martin Novák 10 let – Prófa

5.táborový den – 3.července 2002.

Dnes jsem nechtěl moc vstávat. Po nástupu bylo bodování stanů. Sice já a Červenáček jsme měli 5 bodů, Faltejškovi byli lepší než my. Připadalo mně to divné, že jsem dostal tolik bodů. K obědu byla hrachová polévka a špenát. Po ¾ na 2 jsme předali službu modré družině. Když bylo po poledním klidu, jdeme se smočit a vyřezávat si hole, nebo udělat si jmenovku na stan. Hrál jsem „Houbaře“ a „Na vraha“. Zase jsem si šel vypalovat a vlčata se vedle učila nové písničky. Kluci šli kácet strom. Najednou něco zapraskalo a strom spadl. Mně dal Luky za úkol vyhloubit díru na zvonici, hlubokou tak na sakovák. Pak šli kluci rozpálit kameny na saunu. Bylo tam větší vedro než včera. Pod náma tam křupla lavička. Šli jsme tam asi 3x. Tak jsme se měli dobře. Potom jsme hráli hru na osobnosti do táborové hry. Sepsali jsme si hlídky a šli spát.

Vojtěch Motl 10 let – Drobek

5.táborový den – 3.července 2002.

Ráno jsme vstali a byla rozcvička, pak snídaně a po ní nástup. Pak se hrály hry. Modrá šla na kratší výpravu. Zelená měla službu a vařila oběd. Čočkovou polévku, brambory a špenát. Někdo vyřezával hole, někdo si vypaloval jmenovku na stan. Potom byl oběd. Pak polední klid. Také jsme hráli „Na houbaře“. Káceli jsme suchý strom, který po hodině zmizel. Asi dvě hodiny jsme vyhřívali kameny na saunu a asi čtyřikrát jsme tam šli. Z toho jednou to

Lukáš rozpálil nad sto stupňů a my museli ven. Když jsme tam byli na posledy, zrovna jsme se umyli, abychom už nemuseli po večeří. Pak byl nástup. Pak večeře a další část táborové hry. Poznávali jsme osobnosti. A potom hajdy spát. Šmudla a Křikloun měli první hlídku. Moc se báli, protože byla bouřka. Mně nedovolila spát. Hromy vypadaly jako když se sype skála nad námi.

Vít Macháček 9 let – Hastrman

8.táborový den – 6.července 2002.

Ráno byla rozcvička a pak hned do půl těla. Potom byl nástup a určili jsme si bobříky. Já měl hladu a Červenáček taky. A teď to přišlo, teda přišli. Byli to kamarádi Pavla, ale to jsme zatím nevěděli. Přišli v rytířském a každý se bál. Potom se utábořili a my jim stěhovali jejich věci a zbraně. Pak jsme stavěli stan, byla to ale fuška. Potřebovali k tomu i naši polní lopatku na díru pro prostřední sloup, ten byl nejtěžší. Následovaly malé kůly. Celkem nám to šlo. Pak následoval oběd. Já půjčil jednomu ešus, protože jsem měl bobříka. Ve 2 hodiny jsme přebrali službu. Nejdřív jsme prali prádlo a potom dělali svačinu. Najedli jsme se dosyta. Zatím co my měli službu, obě družiny si hrály a den plynul dál. Po večeří rytíři předvedli své souboje. Pak byla přestávka a další souboj. Já a Čvachta jsme šli pro vodu a ostatní zatím připravovali oheň na večer. Kaštan, Drobek, David a Červenáček zapalovali oheň. Zaspívali jsme si písničky a předvedli nějaké vylomeniny, jako např. broušení pirátského nože, přefukování 50,- Kč bankovky se zavazanýma očima, ale oni nám ji stejně vyměnili za mouku!!

Byli zde i Junkovi. Pak předváděli plivání ohně, šermování zapálenými tyčemi a prskavková brána.

Teď právě odjíždějí. Ještě podpis na památku a jde se spát. Probouzím se a mám hlídku s Hastrmanem, zůstává i Vojta, který měl hlídku před námi. S Lukym si něco vaříme (pražíme vločky) a za chvíli máme po hlídce. Jdeme spát a tím končí další den.

Michal Faltejsek

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Již třetím rokem byla vyhlášena SČKCH Praha „Tříkrálová sbírka“, která probíhala ve všech farnostech po celé naší republice. V Dolní Čermné se sbírka konala v sobotu 4. ledna 2003, a to pro Farní charitu Letohrad. Celá akce byla organizačně svěřena skautům.

A tak se toho dne po celé Dolní Čermné rozběhlo 9 skupin chlapců a děvčat - „tří králů“. Tři králové, včetně toho černého vzadu, koledovali dům od domu, byt po bytu a do pokladniček se znakem SČKCH, zapečetěných na obecním úřadě, soustřeďovali peněžní dary od našich občanů. A jako správní tříkráloví koledníci zpívali koledu o třech králich, kteří přišli z daleka a přáli štěstí, zdraví a dlouhá léta. A kde

občané dovolili, tam dělali křídou na venkovní dveře podpis K+M+B 2003.

Téměř všude byli mile a s pochopením přijati. Mnohde byli koledníci dokonce i sami obdarováni nějakým pamlskem,

čokoládou, ovocem či drobným penízem.

V pondělí večer pak byly na obecním úřadě rozpečetěny pokladničky, sečteny vykoledované peníze a vyplňovány tiskopisy. Do pokladniček naši občané darovali **27 972,10 Kč**. Je to o **4 560,90 Kč více než loni**. Tato částka svědčí o soucítění a ochotě našich občanů pomoci těm, kteří naši pomoc nejvíce potřebují.

Všem koledníkům, kteří v mrazu procházeli zledovatělými cestami k domům za koledou, organizátorům i ochotným a štedrým občanům naší obce Dolní Čermné upřímné „Pán Bůh zaplat!“

(js)

LOUIS DE BERNIERE – MANDOLÍNA KAPITÁNA CORELLIHO

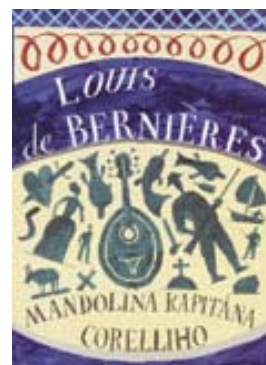
Prožitky několika postav, zdánlivě bez vzájemných souvislostí, popsané v úvodních kapitolách románu, seznamují čtenáře s historickými souvislostmi, které zásadně, i když nepřímo, ovlivňují život doktora Jannise a jeho dcery Pelagie. Jejich osudům je věnována podstatná část tohoto románu.

Na stránkách knihy pozorujeme poklidný život doktora Jannise, lékaře samouka, který si svoji praktickou zručností i teoretickými znalostmi udržuje vážnost obyvatel jedné z vesnic řeckého ostrova Kefallénie. Poznáváme jeho dospívající dceru Pelagii a jejich sousedy, muže diskutující zasvěceně v místním kafenionu (kavárně), ženy zajišťující chod domácností, více či méně sympatické postavičky pohybující se poklidnou atmosférou života na venkově.

Každodenní drobné radosti a starosti obyvatel Kefallénie s jejich vzájemnými vazbami a vztahy narušuje válka (píše se r. 1941). Také proto, že tato část světa neleží v centru pozornosti vůdců nejvyšších armádních velitelů, probíhá obsazení ostrova italskými a německými jednotkami bez prudkých a krvavých střetů. Pelagie spolu se svými otcem jsou nuceni přijmout rozhodnutí okupační správy a ve svém malém domku ubytovat jednoho z důstojníků italské armády, kapitána Antonia Corelliho. Doktorova dcera je sice rozhodnuta nezvaného hosta, příslušníka nepřátelské armády, nenávidět a jakýmkoliv způsobem mu ztrpčovat život, ale její postoj se zvolna mění. Corelli je sice vojákem, ale pod jeho uniformou se skrývá kultivovaný a pokorný člověk, nadšený hráč na mandolínu, sympatický mladý muž. Hluboký a nesnadno se rodící vztah dvou mladých lidí tvoří dějovou osu románu.

Probíhající válečné dění, a to v jakékoliv podobě, krystalizuje charakter. Ze „zbabělců“ se stávají hrdinové a naopak lidé zdánlivě čestní podléhají zlu a ve jménu odboje a pokroucených až zvrácených ideologií komunismu a nacismu, dávají přednost krutosti před lidstvem.

Příběh je výstižným podobenstvím o zničujících dopadech komunismu a nacismu na konkrétní lidské osudy. Pro svoji srozumitelnost a přirozený, nestrojený humor, který odlehčuje mnohdy tragický děj, si získal čtenáře po celém světě.

Knihy byla vydána nakladatelstvím BB art v r. 2000.

Louis de Bernieres (*1954)

Rodilý Angličan, který prožil několik let v malé vsi na severu Kolumbie. Později vystudoval filosofii v Manchesteru. První román mu vyšel v 35 letech.

Již první kniha „Válka o zadnici dona Emanuela“ (1991) přinesla uznání kritiky. Nejznámější dílo „Mandolína kapitána Corelliho“ (1994) zaznamenalo nejen značný čtenářský ohlas, ale i Cenu spisovatelů Britského společenství za nejlepší román roku. Příběh byl zfilmován režisérem Johnem Maddenem.

(RM)

PENÍZE, PENÍZE...

Říká se, že peníze vládnu světem. Sledujeme-li v médiích finanční skandály, zpronevěry, korupci, loupeže, stávky za zvýšení platů, všeobecnou honbu za penězi, pak nabýváme dojmu, že ono rčení se stává skutečností. Ta je, zdá se, tímto mediálním poznáním ověřena. Je to však jen zdánlivá a částečná pravda.

Existují různé životní situace, které nelze penězi ovlivnit. Ty člověku ukazují jeho omezenost i bezmocnost. Peníze, postavení, vzdělání i veškeré bohatství světa jsou v tomto momentu k ničemu, neboť člověk sám nedokáže v žádném případě tyto situace ničím ovlivnit. Zasáhnout může jedině Bůh.

Můžete si koupit lék, nemůžete si však koupit zdraví.
 Můžete si koupit knihu, nemůžete si však koupit rozumné poznání.
 Můžete si koupit společenské postavení a kariéru, nemůžete si koupit uznávaný respekt.
 Můžete si koupit dům, vilu, nemůžete si koupit domov.
 Můžete si koupit sex, nemůžete si však koupit lásku.
 Můžete si koupit brýle, nemůžete si však koupit zrak.
 Můžete koupit dar přáteli, ale nezískáte přátelství.
 Můžete si koupit tituly, nemůžete si však koupit čest.
 Můžete si koupit zušlechtění a zkrášlení těla, ale nekoupíte si ušlechtilost duše.
 Můžete si koupit duchovní literaturu, nekoupíte si však víru.
 Můžete... - dosad' me si sami.

(js)

DĚJINY KATOLICKÉHO KOSTELA A FARY V DOLNÍ ČERMNÉ

V nadační listině cisterciáckého kláštera na Zbraslavi se nalézá zpráva, podle které již v roce 1350 byla obec Čermná plebánií biskupství Litomyšlského. Z toho vyplývá, že již ve středověku byl v Čermné katolický farář a stála tam fara. V bouřlivých husitských dobách byli katoličtí kněží vypuzeni a namísto nich byli dosazeni utrakvičtí duchovní. Teprve po bitvě na Bílé hoře připadly zdejší obce knížatům z Lichtenštejna, kteří byli katolického vyznání.

V té době byli na lanškrounském panství dosazeni pražskou diecézí dva faráři. Jeden byl v Ústí nad Orlicí a druhý v Lanškrouně. Roku 1626 byly zavedeny katolické matriky a zápisy obsahovaly jména obyvatel na 46 obcích. Postupně vznikaly další farnosti a to v České Třebové a v Jablonném nad Orlicí.

První písemná zpráva o vzniku čermenské farnosti, ve které jsou zapsané jednotlivé obce farnosti: Čermná, Petrovice, Verměřovice, Jakubovice, Dolní Dobrouč, Horní Dobrouč a Ostrov, je z 8.5.1670. Prvním farářem čermenské farnosti byl jmenován farář Ondřej Kristofor Stell. Hned v roce 1670 byly zahájeny práce na postavení obytných místností fary a roku 1671 potom pokračovala stavba hospodářských budov. Na kterém pozemku byla fara postavena, nebylo dlouho jasné. Až v poslední době se podařilo celou záležitost objasnit, když byly zjištěny

následující informace.

Za vlády šlechtického rodu Herzánů byly vyvlastněny na celém panství lanškrounském velké mlýny a na ně byli dosazeni panští mlynáři. Tímto způsobem byl také roku 1591 vykoupen za 400 kop grošů čermenský mlýn. Majiteli, který se odstěhoval do Jimramova posílala vrchnost pravidelné roční splátky za odprodaný mlýn.

Pozemky u mlýna byly vedeny od cesty pod současnou farní budovou až po hranici od hráze rybníka a končily na bystřecké hranici. Roku 1592 část pozemků vrchnost prodala Jiřímu Hamáčkovi za 30 kop grošů a roku 1620 větší díl pozemků byl prodán Martinu Podhajskému za 150 kop grošů, který dotyčné polnosti přikoupil ke svému statku (nyní č.293). Protože nový majitel neplatil roční splátky ani za svůj grunt, ani za přikoupené pozemky od mlýna, rozhodl se jablonský farář dluhy na statku zaplatit a statek byl potom prodán novému majiteli, který peníze splácel k záduší jablonskému, výprachtickému a heřmanskému. Ještě před odprodejem si jablonský farář ponechal větší část pozemků od mlýna k postavení čermenské fary, včetně pozemků na hospodaření. Tímto zjištěním padla pověst, že čermenská fara byla postavena na gruntě sedláka, který kvůli víře odešel z Čech.

Prameny: Pozemková kniha „Velkostatek Lanškroun“ číslo 199 (uložená v Oblastním archívu Zámrsku)
 Pamětní kniha čermenské fary (z roku 1670)

Otto Cejnar

ZE SETKÁNÍ SPOLUŽÁKŮ ROČNÍK 1929

Vážme si poháru života,
v dětství jeho číše se nám přeplněná zdála
jako by marnotratně vrchem přetékala.
Dnes po létech vidíme na dně,
že zůstává jen slzička malá.
Vážme si poháru života
a určitě dobré by bylo
kdyby i po nás jednou až odejdeme navždy
taky tady něco zbylo
a kéž by to tak dobré,
jak to vínečko bylo.

To, co světu dnešnímu nejvíce je třeba
nejdou paláce, zlato ani chleba.
Nejvíce se mu nedostává dobra, úsměvů a lásky.
Jen proto mládež má na duši drogové vrásky,
že se jí tak málo
v rodinách dostalo lásky.

Já vím, že rozdávat ji lehké není
jsme-li nemocni, stářím pokřiveni
a do bolístek vlastních zahleděni.

Zapomeňme na ně, na sebe,
sobě i jiným pro radost,
tak, aby každý u nás vítaný byl host.
Ke každému buďme příjemní a milí
buďme jako to vínečko bílý
z těch nejlepších vinograd,
a určitě k nám každý přijde znovu a rád
ke kafičku si trošičku
té lásky naší dát
tak, aby jedenkrát
i my až budeme před Ním stát,
aby i nám mohl říci Bůh
za všechno, co mně jsi dal
a v bližním svém mne nepoznal
přicházím jako král
vyrovnat ten dluh.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V únoru oslaví:

93 let	paní Anna Vacková	z Dolní Čermné
82 let	paní Soňa Tejklová	z Dolní Čermné
79 let	paní Růžena Kubíčková	z Dolní Čermné
78 let	paní Marie Bednářová	z Dolní Čermné
76 let	paní Marie Mikulová	z Dolní Čermné
74 let	paní Marta Faltusová	z Dolní Čermné
72 let	paní Marie Trejtnarová	z Dolní Čermné
72 let	paní Marie Kunertová	z Dolní Čermné
65 let	pan Jiří Pavlišta	z Dolní Čermné
65 let	pan Jaromír Prokop	z Dolní Čermné
55 let	pan Vladislav Hrdina	z Dolní Čermné
73 let	pan František Motyčka	z Jakubovic
71 let	paní Helena Mačátová	z Jakubovic
90 let	paní Ludmila Junková	z Verměřovic
79 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic
78 let	pan Jan Dušek	z Verměřovic
74 let	pan Jiří Faltus	z Verměřovic
65 let	paní Miloslava Rybková	z Verměřovic
55 let	paní Ludmila Vondrová	z Petrovic
50 let	paní Zdenka Dušková	z Petrovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byl pokřtěn a stal se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné 19. 1. 2003 Jakub Junek z Dolní Čermné

Rodičům Jakuba rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu obou jejich dětí.

Otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 15.2. – 20.00 hod.	Hasičský ples Orlovna v Dolní Čermné
So 22.2. – 20.00 hod.	Lidový ples Sál ve Verměřovicích

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

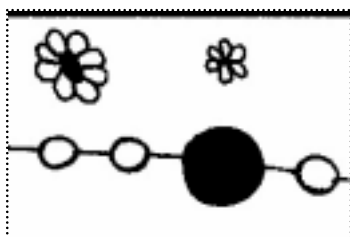
Maminka

Každý z vás má maminku. Ta je prvním člověkem, který ví o tom, že se narodí nový človíček. Nosí ho láskyplně pod srdcem a projevuje mu svou lásku ještě před narozením. Když děťátko spatří světlo světa, je to právě maminka, která o něj ve dne v noci pečuje a stará se, aby bylo spokojené, aby mu nic nechybělo a mohlo dobře růst. A ono roste a objevuje svět kolem sebe, poznává a zkouší, učí se a vyptává. Všechno ho zajímá, všechno chce prozkoumat a ochutnat. Občas se však na těchto objevných výpravách přihodí nějaké neštěstí. Odřené kolínko, boule na hlavě, neplánovaná koupel v ledové jarní vodě a další nehody. To se pak vždycky hledá pomoc a útěcha zase u maminky. Ta bolístku pofouká, kolínko zalepí a dokáže vždy utěšit vlídným slovem a pohlazením. V její náručí je cítit teplo a bezpečí.

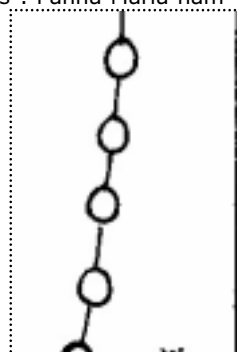
To, že jsme začali nový rok povídáním o mamince, není vůbec náhodné. Má nám to naznačit nejen důležitou roli všech maminek, ale hlavně skutečnost, že rok 2003 je celý zasvěcen Panně Marii, tedy mamince nás všech.

Panna Maria se stala výjimečnou mezi všemi ženami, protože si ji Bůh vybral za Matku svého Syna. To si připomínáme pokaždé, když se v modlitbě Zdrávas Maria modlíme - „...požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíši“. Panna Maria nám také může být vzorem hluboké víry a důvěry v Boha. Ale protože je i naší maminkou, úplně stejně k ní můžeme přicházet se všemi svými starostmi, se všemi těmi bolístkami a zraněními, se vším těžkým, s čím si nevíme rady. Protože Panna Maria nás chce všechny vést a chránit před zlým, prosí za nás u svého Syna a chce nás k němu přivést. Starostlivě chová ve svém srdci každického člověka.

Pokuste se tedy i vy letošní rok nezapomínat na naši nebeskou maminku při modlitbě. A když budete pozorní, zjistíte, že při některých svátcích si připomínáme právě určité důležité události ze života Panny Marie. A abyste na to, co jsme si dnes povídali, pamatovaly opravdu celý rok, trochu vám to každý měsíc připomene Otazníček. Bude totiž pravidelně až do příštích Vánoc přinášet vždy tři dílky z veliké skládačky. Její úplné složení dokončíte o vánočních svátcích 2003; a zjistíte, jaký ukrývala obrázek. Jednotlivé dílky

si vždy z Poutníku vystříhnete a pečlivě uschovejte, třeba do malé krabičky. Až budete mít všech 36 dílků, můžete je správně sestavit, nalepit na tvrdou čtvrtku a třeba i vybarvit.

(Otazníček)

Pro starší:

... Po zledovatělé cestě se pomaloučku sune auto. Vypadá to, jako by jelo samo a ještě pozadu. Ale je to pouze klam, protože je tlačeno. V otevřených dveřích se snaží ze všech sil nějaký mladík zároveň volantem udržovat správný směr a současně co nejvíce posunovat auto pryč z ledovaty. O přední kapotu se zapírá slečna a pomáhá, co jí síly stačí. Po několika metrech však led zlomyslně zasahuje. Obě nohy v záběru uklouznou najednou a slečna se ocitá na všech čtyřech, což doprovází ne zrovna důstojným komentářem a opouští značně rychle zledovatělou cestu. Kolemjdoucí neváhají a okamžitě pomáhají mladíkovi dostrkat nepojízdné auto na rovinu, kde není tolik ledu. Mladík vyčerpaně dosedá na sedadlo a s opravdovou vděčností dodává: „Děkuju, fakt moc děkuju!“

Vděčnost, skutečně hluboká vděčnost, která vystupuje z tohoto příběhu, není tak častá, abychom jí mohli zakusit každý den. Mnohem častěji se však setkáváme s nevděkem, nebo s některými projevy vděčnosti, ale takové té, kdy necítíme upřímnost, spíše ji vnímáme jako „vděčnost ze slušnosti“. Lidé pro tento projev používají spoustu slov, která jsou ale prázdná a šíří kolem sebe mezilidský chlad. O to víc pak dokáže „hrát“ vděčnost upřímná.

Zkusme se zamyslet nad sebou, jak my dokážeme být vděční. Vděční za to, že máme domov, rodiče, dobré zázemí, že můžeme studovat a rozvíjet své znalosti, věnovat se svým zájmům. A třeba i za to, že nám je dáno dobré zdraví. Jestli to někdy nepřijímáme všechno úplně automaticky. Dokážeme svou vděčnost projevovat nejen bližním, ale především Bohu, od kterého máme všechno?

Třeba vám některé z následujících citátů trochu pomohou připravit tu správnou půdu pro přemýšlení o vděčnosti. Citáty jsou vybrané z útlé knížky autora Wilhelma Mühse *O vděčnosti*, který se snaží, jak sám píše, tímto dílkem navodit zamyšlení nad **dávným a ryzím lidským citem, kdy připouštíme, že nic není samozřejmé.**

Umět být vděčný,
to je jedna z nejkrásnějších
ctností.
Theodor Heuss
Kdo není vděčný za málo,
nebude vděčný ani za mnoho.
estonské přísloví
Není vůbec samozřejmé vyslovit
poděkování za samozřejmé
věci.
Adalbert L. Balling

Kdykoli Bůh pohlédne do své
dlaně,
vidí tě tam.
Neustále myslí na to,
že jsi v ruce Božích.
Matka Tereza z Kalkaty
Kdo je vděčný za maličkosti,
nachází v životě mnoho radosti.
Thomas Secke
Cítím se vděčný a dlužný.
Tomáš Halík

V nesmírném,
dokonalém systému vesmíru
je člověk skutečně menším než
nic,
na druhé straně se i s touto
částičkou
počítá, má své místo a svůj
smysl.
To je úžasné; znovu a znovu
mě to
naplňuje pocitem hluboké
pokory.
Albert Einstein

Nejlepší modlitbou
je prostá myšlenka vděčnosti
obrácená k nebesům.
Gotthold E. Lessing
Pane, ještě ti neumím
být vděčná za to,
co je v mém životě bolestné
a nesrozumitelné,
protože mám ještě málo
důvěry.
Ale občas tuším, že přijde den,
kdy ti poděkuji za vše,
co jsi mi na mou cestu seslal.
Sabine Naegeliová

Řešení z minulého Poutníka:

Rozluštění textu na dárku: písmena se četla podle namalovaného klíče, tedy od hvězdičky nahoru, šikmo dolů a zase rovně nahoru, takže se zároveň četly dva řádky.

...se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládece pokoje.“ Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. (Iz 9,5-6)

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

3. neděle v mezidobí
26. ledna 2003
5. týden / 2003

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. ledna -	pondělí	3. týden v liturgickém mezidobí 18.00 Dolní Čermná – na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii s prosbou o další ochranu sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve 6.45 Dolní Čermná – za farníky
28. ledna -	úterý	
29. ledna -	středa	3. týden v liturgickém mezidobí 18.00 Dolní Čermná – za Jiřího Vodu a rodiče
30. ledna -	čtvrtek	3. týden v liturgickém mezidobí 6.45 Dolní Čermná – na dobrý úmysl: za požehnání naší zemi
31. ledna -	pátek	sv. Jana Boska, kněze 18.00 Dolní Čermná – za živou rodinu
1. února -	sobota	první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce P. Marie 6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce 17.00 Verměřovice - na úmysl dárce

2. února - neděle – Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice

Na začátku slavení ranní mše svaté v Dolní Čermné posvětime svíce „Hromničky“.

Dolní Čermná -	7.30 h. – za Věru a Stanislava Ptáčkovy
Petrovice -	9.00 h – za Ladislava Bednáře, Milušku Duškovou a duše v očistci
Dolní Čermná -	10.30 h. – za Antonína Faltuse a živou rodinu

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	27. 1.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
rytmická mše svatá pro mládež	pátek	31. 1.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání mladých	pátek	31. 1.	19.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Únor 2003				
2.2.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Menclovi 193
			10.30	Pecháčkovi 330
9.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	p. Müllerová 87
			10.30	Formánkovi 83
16.2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30	Langrovi 173
			10.30	p. Faltusová 128
23.2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7.30	p. Mikulová 162
			10.30	Šebrlovi 80

Březen 2003				
2.3.	Ne	8. neděle v mezidobí	7.30	Kužílkovi 202 HČ
			10.30	Faltusovi 128
5.3.	St	Popeleční středa	18.00	Šebrlovi 80
9.3.	Ne	1. neděle postní	7.30	Kubíčkovci 140
			10.30	Kunertovi 458
16.3.	Ne	2. neděle postní	7.30	Marešovi 264 HČ
			10.30	Macháčkovi 180 HČ
23.3.	Ne	3. neděle postní	7.30	p. Pecháčková 310
			10.30	Pecháčkovi MH
30.3.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 109
			10.30	Vávrovi 264

POUTNÍK, ÚNOR 2003

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 2. února 2003, Poutník vyjde 23. února 2003

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.